

Az elméleti probléma relevanciája, szakirodalmi áttekintés

A kutatás elsődleges **célja** a migráció lehetséges kortárs normatív értelmezéseinek vizsgálata volt.

A kutatás igénye abból fakad, hogy a *migráció politikaelmélete* szűken (a *bevándorlás* szinonimájaként) és egyoldalúan (a bevándorlás korlátozásának igazolására összpontosítva) értelmezi a migráció fogalmát.

A főáramú, elsősorban **liberális és kozmopolita** szakirodalom (e. g. Blake, 2013; Carens 1987, 2013; Cole, 2000; Fine-Ypi, 2016; Miller, 2016; Pevnick, 2014; Wellman–Cole, 2011) elégtelenségére válaszul értelemszerűen merül fel az igény, hogy más, **alternatív politikaelméleti irányzatok** esetleg kielégítőbb módon közelítsék meg a migráció kérdését. Ennek a gyakorlati implikációja az, hogy a lehetséges megközelítések gyakorlati útmutatással is szolgálhatnak arra nézve, hogyan kezeljük a migrációval kapcsolatos legnagyobb kihívásokat.

A kutatás két népszerű kortárs irányzat, a **republikánus** (elsősorban Pettit 1997; illetve Benton, 2014; Bohman, 2012; Bosniak, 2010; Fine, 2014; Honohan, 2014; Hovdal-Moan, 2014; Hoyer, 2018; Sager, 2017) és a **feminista** politikaelmélet (elsősorban Phillips, 2002; lásd még Benhabib 1987; Hamington, 2017; Lindeman, 2019; Nawyn, 2010; Okin 1989a; 1989b; Tong, 2008) migrációértelmezését rekonstruálta, mivel ezek az irányzatok nem rendelkeznek a migráció szisztematikus normatív megközelítésével.

Használt tudományos módszertan

A kutatás módszere **analitikus**, elsősorban **normatív és deskriptív** célokkal.

A kutatás a migráció politikaelméletének domináns értelmezésében azonosított hiányosságokra és problémákra adható válaszokat mutatta be, illetve szintetizálta.

A kutatás a következő módon épült fel:

- A migráció politikaelméleti szakirodalmának feldolgozása.
- A szakirodalom hiányosságainak azonosítása.
- A republikánus és feminista politikaelmélet szakirodalmának feldolgozása, különös tekintettel a migráció témájában született kutatásokkal.
- Az alternatív (republikánus és feminista) megközelítések konstrukciója, hasonlóságok kiemelésével.
- Az alternatív megközelítések összevetése a témában született empirikus kutatásokkal.
- A migráció lehetséges politikaelméleti értelmezéseinek prezentációja, a kínált pozíció(k) a főáramú szakirodalommal szemben élvezett előnyeinek és hátrányainak azonosítása, ezek fényében további lehetséges kutatási irányok felvetése.

A szerző álláspontja a vizsgált elméleti kérdésben, érvelés, eredmények

A szakirodalmi áttekintés alátámasztotta a hipotézist, miszerint a migráció normatív politikaelmélete, azaz **„a migráció etikája”** a fogalom más diszciplínák értelmezéséhez képest szűken, a bevándorlás szinonimájaként értelmezi a migrációt, valamint elsősorban a bevándorlók előtti nyitott *versus* zárt határok kérdésére fókuszál.

A kutatás arra mutatott rá, hogy ez az értelmezés nemcsak pontatlan, de megakadályozza, hogy a politikaelmélet felismerjen, elemezzen, és megválaszoljon számos a migráció kapcsán felmerülő normatív kérdést (köztük égető kihívásokat). Thomas Nail (2015) és Alex Sager (2014; 2016) szokatlan megközelítésére építve a kutatás többek között a téma domináns liberális megközelítésének implicit **módszertani nacionalizmusát** azonosította be az említett hiányosságok forrásaként.

Emiatt a kutatás során kínált alternatív megoldások sikerességének feltételét az képezte, hogy ezek meghaladják-e (legalább részben) a főáramú szakirodalom e hiányosságait, azaz képesek-e az állam „perspektívája” mellett **a „migráns figurájára”** is kellő figyelmet fordítani, illetve képesek-e magára a migrációra, az emberek mozgásának tényére, illetve a migráns létére **anómália helyett normaként** tekinteni.

Diszkusszió, következtetések, irodalomjegyzék

A kutatás rávilágított, hogy mind a republikánus, mind a feminista politikaelmélet széleskörű eszköztárat kínál a feladatra, azonban mivel egyelőre ritka a két irányzat szellemében született szisztematikus munka a migráció normatív megközelítésében, a szintetizálást az interpretáció segítségével érhetjük el. A kutatás rámutatott, hogy a két irányzat akár külön, de akár együttesen is képes a maga valójában láttatni a mozgásban és a migrációban inherensen jelenlévő **sebezhetőséget** és **uralmi viszonyokat**, rávilágít ezek térbeli és időbeli inkonzisztens megjelenési formáira (például arra, hogy a kirekesztés nem feltétlenül az államhatáron történik, és legtöbbször nem a határon való átlépés pillanatában).

A kutatás a két irányzatot a **hiány** fogalmára való fókuszuk mentén reinterpetálta, és rámutatott, hogy a fogalom egyrészt segít a domináns megközelítések több hiányosságának orvoslásában, másrészt pedig gyakorlati iránymutatással is szolgál a migráció kapcsán felmerülő kihívások tekintetében.

Ugyanakkor az érvelésben fontos szereppel bírt, hogy sem a migráció republikánus és feminista értelmezése, sem a kutatás során kínált ötvözt **republikánus–feminista megközelítés** célja nem a domináns liberális megközelítések helyettesítése, hanem inkább azok fókuszának, valamint eszköztárának bővítése.

Tanulmányok:

- *Migration, Domination and Status: A Republican–Feminist Approach to Migration*
- *Why Political Theory Should be Feminist?*

Az Innovációs és Technológiai Minisztérium

ÚNKP-19-3-I-BCE-15 kódszámú Új Nemzeti Kiválóság Programjának támogatásával készült.